

Ik ben mevrouw Boom Verbaas, geboren op 29 november 1923 in de Raadhuisstraat 8 te Capelle aan den IJssel. Mijn ouders hadden twaalf kinderen en ik was de achtste in de rij van twaalf.

Vanuit de Raadhuisstraat zijn wij verhuisd naar de Nijverheidsstraat 200 en woonden toen met nog zes thuiswonende kinderen naast het veer van de Ruit. Ik ging naar de lagere school aan de toenmalige Boezemstraat, de Johan Bogermanschool. De Boezemstraat is nu de van Speijkstraat. Mijn vader was doodgraver bij de gemeente. Na het doorlopen van de lagere school ging ik in betrekking. Toen de oorlog uitbrak vond mijn vader dat ik moest proberen een betrekking te krijgen bij het oude mannen- en vrouwenhuis, dan had ik in ieder geval goed te eten.

Wij hadden thuis een verstelnaaister, Cornelia van Vliet, zij werkte ook in het van Cappellenhuis. Zo ben ik daar terecht gekomen als hulpje van Rika Verboom, zij was de eerste hulp en ik de tweede. Ik moest hoofdzakelijk afwassen en schoonmaken. Met de was, die buiten in een schuur werd gedaan, mocht ik mij niet bemoeien. Dat was de verantwoordelijkheid van Rika.

Een keer per jaar moest de regentenkamer geïmagineerd en geboend worden omdat de regenten daar dan konden vergaderen. Wij vonden dat toen maar onzin, de kamer werd immers nooit gebruikt en maakten wat lol, in ieder geval deden we het poetsen met de franse slag. We hebben wat afgedold, we trokken de ouwetjes aan hun broek over de grond de gang door.

In het huis kwamen ook de vaste leveranciers en er waren ook tuinmannen in dienst.

De familie van Dijk maaide de dijk en het hooi werd verkocht ten bate van de stichting Ook de aardappels voor eigen gebruik werden geteeld op een stuk grond in de buurt van het huis

Toen het echtpaar Stolk als vader en moeder in het huis kwamen veranderde er veel. Het waren geen aardige mensen. Vooral mevrouw Stolk was niet geliefd bij de ouwetjes. De ouwetjes waren gek op Rika en mevrouw Stolk was daar jaloers op. De bewoners waren bang voor mevrouw Stolk. Zij zorgde er ook voor dat Rika ontslagen werd. Ik mocht blijven maar heb dat niet gedaan, ik heb tegelijkertijd met Rika het huis verlaten. Ik dacht ik vind wel weer iets anders. Ik kwam terecht bij de familie Nijgh die woonde in de Laan van woudestijn en was daar intern samen met een vriendin. We hadden ieder een eigen kamer, dat was heel wat voor die tijd en ik heb het daar prima naar mijn zin gehad.

Mijn man heb ik in de oorlog leren kennen op straat op de meidenmarkt, waar we op zaterdagavond naar toe gingen. Hij werkte bij Verolme. In de oorlog werd hij naar Indie gestuurd. Na de oorlog zijn we getrouwd. We woonden toen eerst bij mijn schoonmoeder in, Na verloop van tijd verhuisden we naar een onbewoonbaar verklaarde woning op de Nesserdijk, en later naar het Ericaplein. Mijn man was heel jong toen de ziekte MS zich aandeede en is overleden. Helaas heb ik geen kinderen. Ik woon nu in de Amandelhof.